

Motion till riksdagen 2010/11:Sf363

av **Maria Stenberg och Marie Nordén (S)**

Förebyggande av så kallad fruimport

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om att förebygga s.k. fruimport.

Motivering

Arbetet för att motverka mäns våld mot kvinnor ingår i våra nationella jämställdhetspolitiska delmål. Det förpliktigar och innebär att vi alla har ett ansvar för att försäkra oss om att vi gjort allt vi kan för att förhindra att våld i nära relationer uppstår.

Sedan några år tillbaka har fenomenet med så kallad fruimport uppmärksamrats. Fruimport kallas det när män i Sverige gifter sig med kvinnor från utlandet, ofta från sydöstra Asien, enbart i syfte att få hit dem till Sverige för att sedan utnyttja dem i hushållsarbetet och/eller sexuellt. Fenomenet fruimport ska naturligtvis skiljas från en kärleksfull relation mellan två människor. Fördomar om kärleksrelationer mellan människor från olika kulturer och länder ska bekämpas.

När Riksorganisationen för kvinnojourer och tjejjourer för två år sedan kartlade problemet så identifierade de 515 drabbade kvinnor. Dessa kvinnor hade på grund av våld i relationen tvingats söka hjälp hos kvinnojourer. Det är en förfärande hög siffra med tanke på att mörkertalet troligen är högt. För det är viktigt att komma ihåg att de flesta av de drabbade kvinnorna saknar kunskap om vilka rättigheter de har och vilka stödmöjligheter som finns. Förövarna har naturligtvis ett intresse av att kvinnorna hålls så okunniga som möjligt, men påtalar nog gärna den så kallade tvåårsregeln. Regeln innebär att kvinnor som bryter upp från sina förhållanden inom två år inte får stanna i Sverige. Det om något kan få kvinnorna att härda ut och stanna kvar, inte minst om det finns barn inblandade.

Fel! Okänt namn på

Vi menar att samhället måste bli bättre på att stötta dessa kvinnor men framför allt bli bättre på att förebygga problemet. Samhället har oftast kunskap och insikt om vilka män det handlar om. Att uppmuntra forskning och därmed utveckla metoder för att förhindra att kvinnor blir utsatta för fruimport borde prioriteras.

När Migrationsverket prövar en ansökan om uppehållstillstånd så kontrollerar myndigheten om mannen finns med i belastnings- och misstankeregistret. Redan i det skedet har Migrationsverket en möjlighet att avslå ansökan med hänvisning till att det finns en risk för att kvinnan och/eller hennes barn kan komma att fara illa. Den bestämmelse som beslutet i så fall grundar sig på har tillkommit just för att minska riskerna för så kallad fruimport. Regeln är bra men den ger ändå utrymme för tolkning. Vilken grad av våld ska mannen ha nyttjat och hur många gånger ska han ha brukat våld för att det ska bli avslag?

Det största problemet är ändå den rådande sekretessen. Enligt Migrationsverkets etiska råd så får handläggarna nämligen inte upplysa kvinnorna om eventuella brott som deras blivande män är dömda för. Därmed får kvinnorna aldrig några varningssignaler om att förhållandet riskerar att bli något helt annat än vad de tänkt sig. Myndigheterna värnar hellre förövarnas integritet än kvinnornas rätt att få veta vem de egentligen inleder ett förhållande med. Därmed sitter myndigheterna på åskådarplats när förhoppningsfulla kvinnor, kanske med barn, flyttar in hos en man som tidigare brukat våld.

Vi anser att om vi menar allvar med att göra allt vi kan för att förebygga mäns våld mot kvinnor så måste vi göra mer för att sätta stopp för fruimporten. Att Migrationsverket kan avslå en ansökan om uppehållstillstånd med hänvisning till att mannen är dömd för våldsbrott är bra. Men i de fall där en ansökan om uppehållstillstånd beviljas, och mannen förekommer i belastningsregistret för våldsbrott, så ska Migrationsverket ha en skyldighet att upplysa kvinnan om detta.

Stockholm den 26 oktober 2010

Maria Stenberg (S)

Marie Nordén (S)